

ко житіе-то на II-го Максима, кой-то е по-страдалъ много: дѣ не е влеченъ и завожданъ по сѣдовищъ, изважданъ прѣдъ най-свирепы сѣдници, хѣленъ, покарванъ, безчестенъ, заплюванъ битъ до смѣръть, и дрѣгы много мѣжы и неволи, цю е прѣтеглилъ тоа сватый мѣжъ, не може да са вмѣсти ѹ малко листове. Доста е обаче да знаемъ, че той всичко е тѣрпѣлъ и страдалъ за Христіанскѣ-тъ православнѣ вѣрѣ, повѣрѣ-давана тогава отъ расколници; всѣдѣ е приказвалъ свободно и на всако пытанье е отговаралъ дѣрзостно, и оборвалъ всичкы-тѣ противници, кой-то са прѣпирали за вѣрѣ-тъ и пр. за кое-то, мѣчители-тѣ іадо-сани, отрѣзахъ мѣ азыка немилостиво! сѣще-то направихъ и на пѣрвыа мѣ ученикѣ Анастасіа. Из онзи, кой-то нѣкога е натѣ-кмиа азыка на козайничета дѣчица за по-хваленіе на Христово-то свато имя, и на нѣмыа да продѣма, той даде отневидено и на свои-тѣ вѣрны рабы, прѣподобномѣ исповѣдникѣ и мѣченикѣ Максимѣ, и ѹеникѣ Анастасію С-мѣ, да говоратъ и безъ азыкѣ. Това като разбрахъ окаяннитѣ еретици,